

Foreløbig oversættelse.

Autentisk oversættelse fremkommer senere i
De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 vedrørende harmonisering af visse sociale forskrifter for så vidt angår landevejskørslen

De europæiske Fællesskabers Råd har –

i medfør af traktaten om etablering af Det europæiske økonomiske Fællesskab, i særdeleshed artikel 75,

i medfør af rådsbeslutning af 13. maj 1965 vedrørende harmonisering af visse forskrifter, der har indflydelse på konkurrencen inden for jernbane-, vej- og vandvejstrafikken*), i særdeleshed afsnit III,

på forslag af Kommissionen, efter indhentet udtalelse fra Det Europæiske Parlament**),

efter indhentet udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg***),

i betragtning af nedenstående grunde:

Gennemførelsen af den nævnte beslutnings sociale forskrifter haster i nogen grad for så vidt angår landevejskørslen; der skal ligeledes såvidt muligt tages hensyn til de krav, som følger af den forudsete tilnærmelse på dette område mellem de tre trafikarter.

Til dette formål skal de nødvendige forholdsregler med hensyn til kørselspersonalets sammensætning, køre- og hviletider træffes først.

Forordningsforskrifterne vedrørende arbejdsvilkårene må ikke skade arbejdsmarkedsparternes kompetence til især inden for rammerne af tariffaftaler at fastlægge gunstigere bestemmelser for arbejdstagerne; til fremme af den sociale udvikling og med henblik på en større sikkerhed i vejtrafikken skal hver medlemsstat fremdeles have ret til at tage visse egne forholdsregler; Kommissionen skal derfor iagttage udviklingen af situationen i medlemsstaterne og med regelmæssige mellemrum forelægge Rådet beretninger herom med henblik på, at forordningen kan blive tilpasset den konstaterede udvikling.

Nærværende forordning skal anvendes ensartet på befordringer med køretøjer, som kører på medlemsstaternes territorium, og som er

indregistreret i en medlemsstat eller i et tredjeland.

Visse befordringer kan undtages fra nærværende forordnings anvendelsesområde.

Der skal fastsættes forholdsregler med hensyn til minimumsalderen for chauffører i gods-transport og i personbefordring – også under hensyntagen til visse faguddannelseskrav – samt med hensyn til minimumsalderen for hjælpere og konduktører.

Fra en bestemt afstand at regne og for bestemte køretøjer skal der tages forholdsregler med hensyn til kørselspersonalets sammensætning; virksomhederne skal her have valget mellem en ordning med dobbeltbemanding og en ordning med afløsning af chaufføren.

Den uafbrudte køretid og den daglige køretid skal begrænses, uden at denne ordning berører de nationale forskrifter, ifølge hvilke chaufføren kun må føre køretøjet, så længe han er i stand til at føre det sikkert.

Med hensyn til køretiderne skal det dog fastsættes, at de pågældende bestemmelser i forordningen kun anvendes trinvis; i denne forbindelse skal de forskrifter, som gælder i en første fase på to år, fastlægges i en overgangsbestemmelse; for visse lange og tunge køretøjer skal det dog, især af trafikikkerhedsmæssige grunde, bestemmes, at der anvendes strengere forskrifter med forordningens ikrafttræden.

Med hensyn til hviletiderne skal mindstevarigheden af og de øvrige betingelser for de daglige og ugentlige hviletider for medlemmerne af kørselspersonalet fastlægges.

For at muliggøre en kontrol med overholdelsen af nærværende forordning skal der indføres et personligt kontrolhæfte, som er obligatorisk for alle kørselspersonalets medlemmer; dog kan, for så vidt angår medlemmer af kørselspersonalet på køretøjer i rutetrafik, det personlige kontrolhæfte erstattes af en afskrift af køreplanen og af et uddrag af virksomhedens arbejdstidsplan.

*) EFT nr. 88 af 24.5.1965, s. 1500/65

**) EFT nr. 63 af 3.4.1967, s. 993/67

***) EFT nr. 92 af 17.5.1967, s. 1802/67